

Tăcerea lui Dumnezeu

VIAȚĂ CREȘTINĂ

Presbiter SAMUEL MOLDOVAN
Biserica Pentecostală Betania,
Getafe-Madrid, Spania

Unul dintre cele mai mari daruri făcute de Dumnezeu omului este comunicarea. Prezintă în fiecare detaliu al vieții noastre și identificabilă în orice moment: în singurătate (comunicarea cu propria persoană), în cadrul familial și în public, comunicarea este atât de importantă încât, dintre toate ființele create pe acest Pământ, Dumnezeu a dăruit doar omului posibilitatea de a vorbi cu El.

Comunicarea are beneficiile și cursele ei. Încă de la început, omul a câștigat prin iscusința vorbelor sau a pierdut datorită cuvintelor nefolositoare rostite, astfel că Satana ne-a ispitit prin comunicare: Evei i-a vorbit, Mariei și lui Aaron le-a pus în gând să-l bârfească pe Moise, și Însuși Domnului Isus a îndrăznit să-I ofere ceea ce nici măcar nu avea (împărățiile lumii). De aceea Scriptura ne îndeamnă să fim „*înțeți la vorbire*” (Iacov 1:19 – traducerea EDCR) și să avem o vorbire „sănătoasă și ireproșabilă” (Tit 2:8), comunicarea fără cusur fiind un semn al desăvârșirii (Iacov 3:2).

Din cartea Geneza și până în Apocalipsa, Dumnezeu ne cheamă să comunicăm cu El. Cei mai însemnați oameni de pe paginile Sfintei Scripturi au fost oameni care au iubit comunicarea cu Dumnezeu, au ascultat și au împlinit mesajele Sale. Modul în care Dumnezeu vorbește trebuie să fie un exemplu pentru noi. El vorbește ceea ce este necesar, suficient pentru ca omul să înțeleagă și îndeajuns pentru ca să poată împlini. Domnul Isus Hristos subliniază importanța Cuvântului Său, afirmând că nu va trece „nicio iotă sau frântură de literă din Lege

înainte ca toate să se fi împlinit” (Matei 5:18).

Dar Dumnezeu ne învață că și tăcerea este o parte a comunicării. Tăcerea Sa este la fel de importantă precum fiecare cuvânt rostit în dreptul nostru. Iată câteva motive pentru care Domnul alege să tacă.

În primul rând, Dumnezeu alege să nu ne vorbească pentru un timp atunci când păcătuim, tăcerea Sa fiind o chemare la pocăință. În pericopa din Ioan 8:1-11, Domnul Isus putea vorbi despre viața păcătoasă a femeii prinse în adulter mult mai mult decât toți cei adunați acolo, dar a ales să nu o facă tocmai pentru a-i dăruii șansa de a se pocăi. El cunoaște păcatul făcut în ascuns, gândurile și deciziile noastre incorecte. Dacă Dumnezeu ar vorbi de fiecare dată când greșim, dacă ar descoperi public tot timpul pierdut de noi sau nestatornicia noastră, nu am mai avea șansa de a ne recunoaște noi starea și de a-I cere iertare, nu am mai avea o relație de Tată-fiu. Iubirea Domnului Isus se arată în fiecare zi prin tăcerea Sa față de noi când ne împiedicăm și cădem și prin mijlocirea Sa, pentru noi, în fața Tatălui, atunci când ne pocăim și ne cerem iertare. Romani 8:1-4 ne îndeamnă să beneficiem de bunătatea arătată de Dumnezeu pentru a ne pocăi de faptele noastre neplăcute înaintea Lui.

Dar, Dumnezeu alege să tacă și atunci când omul își împietrește inima și nu mai dorește să asculte glasul Său, situație în care cuvântarea finală a Domnului va fi judecata Sa. Un bun exemplu este capitolul 57 din Isaia, în care se prezintă starea păcătoasă a lui Iuda și tăcerea

„Și de cine te sfiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioasă, de nu ți-ai adus aminte și nu ți-a păsat de Mine? **Și Eu tac, și încă de multă vreme: de aceea nu te temi tu de Mine.** Dar acum îți voi da pe față neprihănirea, și faptele tale nu-ți vor folosi!” (Isaia 57:11-12)

lui Dumnezeu: „Și Eu tac, și încă de multă vreme, de aceea nu te temi tu de Mine.” (v. 11). Tăcerea lui Dumnezeu exprimă nemulțumirea Sa față de faptele lor, decizia pedepsirii poporului: „dar acum îți voi da pe față neprihănirea, și faptele nu-ți vor folosi!” (Isaia 57:13). Este dureroasă tăcerea lui Dumnezeu în dreptul unora care trăiesc în necurăție, crezând că Dumnezeu este de acord cu compromisurile lor și cu mâinile lor murdare de păcat. Astăzi, dacă Dumnezeu tace pentru a-ți oferi șansa de a te pocăi, nu irosi acest moment pentru a te afunda mai mult în păcat!

Un alt motiv pentru care Dumnezeu alege să tacă este pentru a ne pune la încercare. Sunt momente în viața noastră când ne sunt examinate credința, smerenia, credințioșia sau răbdarea. Un bun exemplu în acest sens este Avraam, când, din cauza foametei, a luat decizia de a pleca în Egipt (Gen. 12:10-20). Este un moment

în care Dumnezeu nu îl îndrumă, tocmai pentru a vedea deciziile pe care le va lua și credința pe care o are. Domnul putea să îi vorbească și, astfel, Avraam nu ar mai fi ajuns în Egipt și nu ar mai fi fost ispitit să ascundă adevărul despre Sara, ca apoi să fie alungat de Faraon, dar a fost examenul prin care trebuia să treacă. Avraam a înțeles așa de bine greșeala sa, încât a lăsat pe Lot să aleagă câmpia Iordanului, știind că este mai de preț să fi cu Domnul într-un pământ arid decât trăind în prosperitate în vecinătatea Sodomei și Gomorei. Ni se întâmplă, în încercare, să ne punem întrebaarea „De ce Doamne?”, dar, de multe ori nu primim răspuns tocmai pentru ca să ne încredem în Domnul și să-I fim credincioși Lui. Pe patul de spital, în singurătate, în lipsuri și nevoi, Dumnezeu rămâne ATOTPUTERNIC, SUVERAN, OMNISICIENT și OMNIPREZENT –, dar tăcerea Sa este examenul nostru!

Un copilaș nu ar învăța să meargă dacă părinții l-ar ține toată ziua de mână, un elev nu ar învăța dacă nu ar exista tăcerea profesorului în timpul examinării. Fiecare moment în care Dumnezeu tace (în încercările vieții) sau în care nu Îl simțim aproape are scopul de a ne învăța, pentru ca, într-o bună zi, să ne spună și nouă „Bine, rob bun și credincios! Ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău” (Matei 25:23).

În concluzie, suntem chemați de Domnul să fim un exemplu în vorbire și să învățăm că și tăcerea este o parte a comunicării. Suntem chemați să iertăm și nu să arătăm cu degetul greșeala altuia; suntem chemați să mijlocim pentru pocăința celor ce cred că tăcerea Sa înseamnă acceptarea păcatului lor și suntem chemați să fim oameni ai rugăciunii și ai mângâierii, atunci când tăcerea Sa este un examen pentru noi sau cei din jur.